

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatvs De Fiducia In Devm Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 5. David à Filio pulsus recurrit ad Deu[m].

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](#)

§. V.

David pulsus à Filio, recurrit ad Deum,

Tertium & maximè memorabile exemplum quod in hanc rem afferri potest suppeditat nobis liber Regum tertius c. 15.0 Davide rege fugiente in gravissimam illam regni sui perturbatione per impium Absalonem excitatam Hic cum simulata humanitate fraudulentam benevolentiam populi animos pugnare occupasset, molitus est etiam regnum Patri suo armatam manu eripere. Pium regem Hierosolymam egressum inter fidos regni processus consequbantur etiam Levita universi & sacerdotes portantes arcam fæderii Dei suæ salutis & felicitatis populi, quos ut conspexit Rex jussit cum Arcam redire in urbem, adjungens haec verba quæ declarabant cor ejus secundum Cor Dei, atque insigni plenum fiducia, animum qualem in eiusmodi occasione posset quis prodere. Reporta arcam Domini in urbem (inquit rex ad Sadoc sacerdotem, qui ei deducendæ curam habebat) si invenero quædam in oculis Domini, reducet me & ostenda mihi eam, faciat quod bonum est coram eis. O generosum pectus! O animum inexpugnabilem! O divinam viri virtutem! qui tam paratus es spoliari regno, quam alijs quispiam veli-

MCCCXVII

mento: qui non magis movetur jacturâ dignitatis, suæ & fortunarum omnium quam si res essent non suæ, & nullius momenti. Paucis verbis non parva & pauca complexus sublimem docuit philosophiam. Quid enim est, *præsto sum*? Nisi paratus sum facere sine excusatione, sine restrictione, sine difficultate, quidquid Deus voluerit. Vis Dominator omnium Deus detrahere capiti meo diadema regium? vis meo me regno pellere? Vis unacum fortunis omnibus quas mihi hactenus clargitus es, tollere etiam vitam meam? *præsto sum*. Ordina, impera, fac quod libuerit, non repugnantem Divinæ voluntati tuæ meam experieris. Vis ut revertar in exilium, ad montes & speluncas recipiam me passurus famem & sitim, omnium expositus insidiis & præditionibus? *præsto sum*. Vis ut barbaram impii filii ad mortem me prosequentis experiar crudelitatem, & victor exterarum virium domesticis in ruinis sepeliar? Et cui vitam donavi, meam eripiat? *præsto sum*, facias quod bonum est coram se. Quid posset amplius dici? si voluerit Deus ut amici mei omnes mihi inimici fiant, & quotquot fero inimicos, patiar interfectores? ut subditi mei rebellent contra me? ut ab iis quos pluribus affeci beneficiis, maximas recipiam injurias? *præsto sum*. Si dixerit

I. 4.

xerit mihi : Volo David ut redeas & abscondaris in cavernis petrarum , moreris in speluncis montium, profugus & vagus panem ostiatim colligas, ut pascas modò porcos cui quondam pavisti oves . Quid præterea jubeat quodquid illi placuerit, *præsto sum : præratum ad obediendum, alacrem & fidelem in exequendo experietur.* Vide ut casus adversos omnes & eventus rerum diversos non hominibus adscribat sed Deo. Non dicit si Absalon mihi coronam detrahatur ; si hostes mei occasionem sumant ad incitas me redigendi ; si adversa fortuna ad pastoritiam me vitam remittat ; sed sine ullo ad creaturas respectu perinde ac si illæ hac in re nihil possent , ad Deum recurrat , hujus sanctissimæ voluntatis penitus subjicit. *Si autem dissenserit, non placet præsto sum : faciat quod bonum est coram se.* Quo significat revera Dei voluntatem omnium esse opificem , hanc ordinare rerum seriem, hanc inchoare omnia, hanc dirigere progressus, hanc moderari exitus , huic res creatas defervire instrumentorum loco ad exequenda consilia ipsius intentumque finem obtinendum. Idem docuere summus Sacerdos Heli, idem Iosaphatus. Nimirum efficax medium, in rebus omnibus veram animi quietem, securam mentis pacem obtinendi. Nam

Si Deus est qui hoc aut illud vult facitque,
quis ei se audet opponere, quis contradice-
re? Non est fortitudo, non est sapientia, non est
potentia contra Dominum. Dubitare non li-
cet quin Deus sic ordinet, quin ille immittat
nobis calamitates publicas, & privatas has il-
lasue afflictiones; proinde de ejus manu cun-
cta sunt suscipienda. Non est malum in mun-
do, peccato duntaxat excepto , quod Deus
non fecerit, ut saepe testantur prophetæ. Quid
igitur conturbamur? quid ultiones cogita-
mus? Cur non dicimus potius cum sanctissi-
mo rege Davide : *si autem dixerit, non places:*
præsto sum, & cum Josaphato: Cum ignoremus,
quid agere debeamus, hoc solum habemus res-
dui, ut oculos nostros dirigamus ad te. Et

cum Heli pontifice : *Dominus est,*
quod bonum est coram se, facias.

I. Reg. c. 3.

• 8 (* *) 9 •

TRACTA.